

2.2.3. Dækning af skader forårsaget af motorkøretøjer uden nummerplader eller med falske eller ulovlige nummerplader

Det anføres i direktivets præambelbetragtning 5, at første motorkøretøjsforsikringsdirektiv medfører, at nationale forsikringsbureauer ofte er nødt til at tage stilling til de økonomiske konsekvenser af ulykker, som ikke har nogen forbindelse med den medlemsstat, hvor de er beliggende. Det skyldes, at køretøjer med falske eller ulovlige nummerplader er blevet betragtet som hjemmehørende i den medlemsstat, der har udstedt de originale nummerplader, uanset hvor et færdselsuheld er sket.

Det fastlægges på den baggrund i artikel 1 i femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv, at et motorkøretøj uden nummerplader eller med falske eller ulovlige nummerplader skal anses som hjemmehørende i den medlemsstat, hvor køretøjet er impliceret i et uheld. Ændringen vil indebære, at garantifonden i det land, hvor et færdselsuheld finder sted, skal behandle skadesagen og betale evt. erstatning i stedet for garantifonden i det land, hvor de originale nummerplader oprindeligt blev udstedt.

Som det fremgår under pkt. 2.2.2. ovenfor, er DFIM anerkendt som dansk erstatningsorgan og garantifond.

DFIM kan i medfør af bekendtgørelsens § 18, stk. 3, som garantifond udbetale erstatning til skadelidte som følge af færdselsuheld i Danmark, der er forårsaget af motorkøretøjer, der ikke er omfattet af en ansvarsforsikring. Motorkøretøjer uden nummerplader eller med falske eller ulovlige nummerplader vil ikke være dækket af en ansvarsforsikring. Der foreligger således allerede i dansk ret hjemmel til, at DFIM kan udbetale erstatning for skader, der forvoldes af et uforsikret motorkøretøj, der ikke er forsynet med nummerplade eller er forsynet med falsk eller ulovlig nummerplade. Dansk ret lever således allerede op til det krav, som opstilles i direktivet.

2.2.4. Kontrol af motorkøretøjers ansvarsforsikring

Første motorkøretøjsforsikringsdirektiv indeholder i artikel 2, stk. 1, en bestemmelse om, at de enkelte medlemsstater ikke må føre kontrol med, at køretøjer fra andre medlemsstater er omfattet af en ansvarsforsikring. Det samme gælder i relation til køretøjer, der er hjemmehørende i andre lande, og som kører ind i en medlemsstat fra en anden medlemsstat. Der er dog tilladt at udføre stikprøvekontrol.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 1, stk. 2, ændrer betingelserne for at foretage stikprøvekontrol, så en sådan skal foretages uden forskelsbehandling og som et led i en kontrol, der ikke alene an-

går forsikring. Det anføres i præambelbetragtning 6, at baggrunden for bestemmelsen er at lette fortolkningen og anvendelsen af betegnelsen »stikprøvekontrol«.

Efter færdselslovens § 76 kan skatteministeren fastsætte bestemmelser om benyttelse af udenlandske køretøjer i Danmark. Der er fastsat regler herom i bekendtgørelse nr. 880 af 23. august 2004 om benyttelse af udenlandske køretøjer i Danmark.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 30, at kontrollen med, at udenlandske køretøjer under kørsel i Danmark overholder bl.a. kravet om at være omfattet af en ansvarsforsikring, skal gennemføres i form af stikprøvekontrol både ved grænsepassagen, og når køretøjerne er kommet ind i landet.

Direktivbestemmelsen giver anledning til en præcisering af bekendtgørelsens § 30, så det af bestemmelsen fremgår, at stikprøvekontrollen skal gennemføres som led i en generel kontrol, der ikke alene retter sig mod kravet om en lovpligtig ansvarsforsikring. Denne præcisering vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne ske med hjemmel i den gældende bestemmelse i færdselslovens § 76.

2.2.5. Offentlige og private fysiske og juridiske personer, der er undtaget fra forsikringspligten

I første motorkøretøjsforsikringsdirektivs artikel 3 stilles der krav om, at motorkøretøjer skal være dækket af en forsikring. Der er mulighed for at gøre undtagelse fra dette krav i medfør af direktivets artikel 4, litra a, bl.a. for bestemte offentlige eller private fysiske og juridiske personer.

Hvis denne undtagelsesmulighed udnyttes af en medlemsstat, stiller første motorkøretøjsforsikringsdirektiv samtidig krav om, at den pågældende medlemsstat sikrer, at de skader, der forvoldes i andre medlemsstater, bliver dækket.

Femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv udvider i artikel 1, stk. 3, litra a, medlemsstaternes forpligtelse til at sikre dækning for skader, der forvoldes af køretøjer, som tilhører fysiske og juridiske personer undtaget fra forsikringspligten. Udvidelsen indebærer en EU-retlig forpligtelse til at sikre, at også skader forvoldt på medlemsstatens eget territorium dækkes.

Det følger af færdselslovens § 109, at motordrevne køretøjer, der tilhører staten eller en kommune, er undtaget fra forsikringspligt efter § 105. Det skyldes, at staten og kommunerne kan være selvforsikrer. Justitsministeren kan træffe tilsvarende bestemmelse med hensyn til motordrevne køretøjer, der tilhører fremmede stater eller internationale organisationer. Denne hjemmel er ikke udnyttet.